

[Mølgaard]

Ændringsforslag nr. 9, som vi selv har stillet, har jeg allerede for omtalt, og det skal ikke gøres til nogen hemmelighed, at vi tillægger dette ændringsforslag langt den største betydning, og vi anbefaler andre at gøre det samme.

Til ændringsforslagene uden for betænkningerne skal bemærkes, at det radikale forslag om et taktreguleringsudvalg ser vi med så megen sympati på, at vi gerne vil støtte det, dog naturligvis med forbehold over for dets resultats anvendelighed til sin tid, men det tror jeg heller ikke nogen har drømt om at man skulle låse sig fast på allerede i forbindelse med et sådant udvalgs nedsættelse.

Kommunisternes ferieændringsforslag er overbud, som vi ikke kan støtte; ensidigheden her er modsatrettet de konservatives på et andet punkt, og vi kan altså ikke støtte dem.

Lad mig anføre, at vi alt taget i betragtning må korrigere vort betækningsbidrag på et enkelt punkt. Vi har fastslået i betækningsbidraget, at vi ville stemme imod alle lovforslagene. Er overenskomstlovforslaget imidlertid vedtaget, ganske vist aldeles uden vores støtte, må vi efter nærmere overvejelse finde det rimeligt, at ferieforlængelsen gennemføres, da den må betragtes som en konsekvenslovgivning, så under den forudsætning vil vi alligevel støtte ferielovsændringen. Men det hører jo tredjebehandlingen til.

Til slut skal jeg bemærke, at retsforbundet dybt beklager, at det forhastede udvalgsarbejde og regeringens lovforslags karakter gør kvaliteten af dette stykke lovgivningsarbejde endnu ringere end nødvendigt.

En lang række deputationer for udvalget og skriftlige og andre henvendelser til udvalget har jo dokumenteret en mængde justeringsbehov i forbindelse med denne lovgivning. Frie forhandlinger ville have kunnet klare disse ofte helt indlysende behov, men den stringente lovgivningsmodel, regeringen har lagt op til, umuliggør den fornødne fleksibilitet og tilpasning, der er brug for. En række ønskelige ændringer er det teknisk umuligt at udforme i form af konkrete ændringsforslag. Vi beklager dette og beklager i øvrigt i det hele den behandling af spørgsmål, der er afgørende for over 2 millioner lønmodtagere, erhvervslivets og det offentliges kommende vilkår, som folketinget her har præsteret.

Hr. Alfred Hansen vil nærmere redegøre for vores stilling til de lovforslag, som har været udvalgsbehandlet i erhvervsudvalget.

Alfred Hansen (DR):

Selv om vi i fredags fik at vide af statsministeren, at man ikke sådan på forhånd skulle tilkendegive, om man nu ville stemme imod eller stemme for lovforslagene ved tredje behandling, har udvalgsarbejdet i hvert fald fredag-lørdag ikke givet indtryk af, at regeringen var villig til at give sig så meget som en tøddel med hensyn til ændringer af disse forkvaklede lovforslag, som her er til anden behandling.

Der er ganske vist vedrørende lovforslag nr. L 200 et par ændringsforslag fra handelsministeren, men det er værd at bemærke, at de ikke er provokeret af udvalget, men at det er ministeren, der selv efter nøje overvejelser er kommet i tanker om, at man burde ændre disse småting.

Vi har klart tilkendegivet fra retsforbundets side, som vores ordfører, hr. Mølgaard, har gjort rede for, at vi er imod indgreb i såvel lønninger som priser og avancer, og lovforslag nr. L 200 omhandler jo avancerne for erhvervslivet.

Det er efter udvalgsbehandlingen helt klart, at regeringen forestiller sig, at dette lovforslag skal være et stykke sukkermad for lønmodtagerne under LO-området og for tjenestemænd og funktionærer, idet man med dette lovforslag vil stille dem i udsigt, at de kan være ganske trygge: der vil ingen indkomststigninger finde sted inden for erhvervslivets område.

Det er et stykke sukkermad, som vi fra retsforbundets side ikke kan være med til at spise. Vi tror hverken på den nationale effekt, den lønmæssige effekt eller den inflationsmæssige effekt af dette forslag. Med dette gør man alle arbejdsgivere til en slags småforbrydere, hvis de blot på et enkelt område kommer til at ajourføre deres priser, vel at mærke hvis disse priser ikke er i overensstemmelse med lovforslaget.

Der er 9 områder, 9 faktorer, som må indkalkuleres ved prisfastsættelsen, men en så åbenlys ting som renteudgifter kan ikke indregnes. Det er jo helt fantastisk, da man ved, at regeringen netop fører en politik, som vil føre til alt andet end en rentesænkning.